

KOKKUVÕTE

Eesti elektrisüsteem on juba praegu tugevalt ühendatud Põhjamaade elektrituruga ja tulevikus integreeritud Euroopa ühtsesse energiaturgu. See tagab küll võimaluse importida elektrit välisriikidest, kuid see ei taga varustuskindlust, sest välisriikidel pole kohustust müüa elektrit. Lootuses, et sealt saadakse elektrienergiat on varustuskindlus tagatud. Eesti suudab täita endale seatud eesmärgid ja on suuremalt jaolt juba täitnud Euroopa poolt sätestatud eesmärgid.

Kõik stsenaariumid näitavad CO₂-heite olulist vähenemist Eesti soojus- ja elektrisektoris kogu perioodi vältel kuni aastani 2050. Tuleb välja, et praeguse emissiooni hindade juures on taastuvenergia jaamade loomine tasuv ja mina arvan, et kõige parem variant oleks kasutada stsenaariumit taastuvenergia++, sest selle stsenaariumiga on heitgaaside kogused kõige väiksemad. Samas on ühikmaksumus suurem kui liberaalsel või põlevkivi ja uttegaasi stsenaariumil. Mina arvan, et see investeering tasub ennast ära, sest CO₂ kvootide hind on tõusnud kiiremini kui keegi 2012.a arvata oskas ja on töös prognoositavast 15€ hoopiski 10€ võrra suurem.

Selleks, et saada veel paremat ülevaadet Eesti energiamajandusest oleks vaja vaadata seda pikema perioodi jooksul. Samamoodi tuleks võtta arvesse kindlaid kuupäevaid, millal hakati reaalselt töötama kindlate eesmärkide poole. Kuna tegu on hästi mahuka teemaga, siis ei tohiks võtta kogu energia tulevikku ühte töösse vaid peaks vaatama erinevaid osasid energiamajandusest eraldi.